Hồi thứ hai mươi
Chốn Vân đài, Tiên cô đàn giúp
Trên điện đình, Tề chúa thưởng công

Khi hai bên gặp nhau thì mừng rỡ chẳng xiết, vì chị em xa cách đã lâu, sáu vị Tiên cô bèn tỏ ý mình vâng lệnh thầy đem đàn tiên xuống giúp, Chung hậu cả mừng, cảm ơn Thánh mẫu vô cùng, rồi lại hỏi sáu vị Tiên cô rằng:

– Chẳng hay cây đàn ấy tiếng kêu nghe có xa chăng.

Tiên cô nói:

– Cây đàn này của đời Thượng cổ làm ra, qua đến đời vua Nghiêu vua Thuấn thấy nó kêu lớn nên đặt tên là Xung tiên kim, đến sau vua Thuấn về Tiên, người bèn đem mà dâng cho Tây vương mẫu, cây đàn này tiếng kêu xa trăm dặm, chừng gảy nó thì chị em tôi lại dùng gió tiên mà thổi đưa hơi, đến hai ba trăm dặm cũng còn nghe được.

Chung hậu cả mừng liền khiến Cung nga dọn tiệc chay ra, rồi thỉnh hết sáu vị Tiên cô vào tiệc. Ăn uống rồi trời đã chính ngọ, Tiên cô bèn nói rằng:

– Thôi, chị hãy cứ việc đàn đi, để chị em tôi ẩn trên mây mà giúp tiếng cho.

Sáu vị Tiên cô nói rồi liền ẩn trong đám mây ngay trên nóc Vân đài, chờ cho Chung hậu gảy theo cho ăn rập.

Khi ấy Chung hậu ngồi tại Vân Đài, khiến bốn tên Cung nga cầm gương đứng nơi phía tả, một tên cầm phất trần đứng nơi phía hữu, còn hai tên thì cầm hai cây phụng phiến, bốn tên phân đúng bốn gốc, truyền cho dưới đài chớ nên xaxo xuyến, phải lẳng lặng mà nghe đàn. Lệnh truyền ra rồi, từ quan chí dân thảy đều làm thinh lẫng lặng. Chung hậu liền lấy đàn ra đàn, tiếng kêu rang rảng, âm vận du dương, rất nên thanh nhã. Yên sứ là Ngụy Tấn Anh thấy vậy thất kinh, còn sinh mười một nước quan dân, và những Cống cử Giám cùng bá tính trong nước thảy đều vui lòng đẹp dạ.

Lúc ấy Tề vương ngồi nơi An cực điện mà nghị luận, bỗng nghe tiếng đàn thảnh thót, Yến quân sư liền quỳ xuống nói rằng:

– Tôi chúc mừng cho Bệ hạ, thật là phúc lớn muôn vàn, Quốc mẫu gảy đàn tiếng nghe tiêu tao như vậy, thì Yên quốc lẽ nào chẳng phục.

Tề vương nghe nói cả mừng, bèn lóng tai nghe một hồi, lòng mừng khắp khởi, bá quan văn võ ai nấy cũng mừng. Còn những bá tính đứng coi thảy đều vỗ tay khen duy có một mình Yên sứ là Tân Anh mặt buồn dàu dàu.

Nói đến mấy vị Tiên cô, khi đàn dủ hết mấy bài rồi, liền đáp xuốnf Vân Đài, Chung hậu vội vã tạ ơn, lại khiến Cung nga dọn tiệc chay mà đãi sáu vị Tiên cô. Ăn uống rồi Tiên cô thò tay vào hồ lô lấy ra ba hoàn thuốc, trao cho Chung hậu và nói rằng:

– Mấy chị em tôi biết trước, chẳng bao lâu đây sẽ có việc đao binh, sẵn dịp chị em tôi ở trong động mới luyện được những thuốc linh đan, nên đem theo cho chị để phòng khi tai nạn đến mình, thì đem ra mà chữa trị, ấy là thuốc khởi từ hồi sinh, chị hãy cất lấy để dành cho tử tế.

Chung hậu lãnh thuốc rồi cảm tạ chẳng cùng. Rồi đó sáu vị Tiên cô từ giã Chung hậu, đằng vân giá võ bay tuốt về tiên động. Chung hậu liền khiến Cung nga ôm lấy đàn, rồi cũng làm y như trước, cưỡi mây bay xuống dưới đài.

Các quan văn võ đều quỳ xuống tiếp nghinh Quốc mẫu. Chung hậu bước lên phụng liễn, đi thẳng vào Kim Loan điện. Tề vương cả mừng, vội vàng bước xuống nắm tay Chung hậu dắt vào mời ngồi nơi cẩm đôn và nói rằng:

– Trẫm nhờ phúc lớn của trời, nên mới sinh Ngự thê ra đây mà bảo phó giang sơn cho trẫm, thật là may biết dường nào.

Nói rồi liền hạ chỉ bày yến thưởng công. Khi yến dọn ra rồi. Tề vương rót ba chén rượu thưởng tài Chung hậu, rồi lại rót ba chén khác mà thưởng công Yến quân sư tiến cử.

Khi diên yến xong rồi, Chung hậu hạ chỉ đòi Yên sứ vào triều.